

To ráno

Pavλίna Jíšová

To ráno se zdálo jak největší z dárců
jediný blázen těch chvil bohužel
není to málo když karneval starců
ještě tu tančil a zněl

Ten sbor bledých pánů už přechází řeku
ta hladí jak listí co na klíně mám
chci zůstat v tom ránu až do konce věků
zpívat, rozbít se tam

To ráno se chvělo jak hospodský dveře
když uvnitř se zpívá, pije a jí
jen zpocené tělo a klíč k nedůvěře
z noci mi přebývají

Ten sbor bledých pánů už přechází řeku
ta hladí jak listí co na klíně mám
chci zůstat v tom ránu až do konce věků
zpívat, rozbít se tam